

Ölümü Hatırlamak

Her müslüman, Cennet ve Cehenneme inanır. Cehennemden kurtulmak, Cennete girmek isteyen akıllı kimsenin ölüme hazır beklemesi gerekir. Çünkü Peygamber efendimiz, (Akıllı kimse, kendisini hesaba çekip ölüm için hazırlanan kimsedir) buyuruyor. Bir şey için hazırlanmak, onu sık sık hatırlamakla olur. Hatırlamak ise, hatırlatıcı şeylere bakmakla, onları yapmakla mümkündür. Genel olarak bütün insanlar ölümden gafildir. Bir âyet-i kerimede, (Hesap görme zamanı yaklaşmasına rağmen, insanlar gaflet içinde, bundan yüz çeviriyorlar) buyuruluyor. (Enbiya 1)

Dünyanın faydasız zevklerine aldanan, ölümden habersiz yaşar. Yanında ölümden bahsedilince, nefret eder. Peygamber efendimiz, (Kim ölümden nefret ederse, Allah da ondan nefret eder) buyuruyor. Allahü teâlâ da, (Kendisinden kaçtığınız ölüme mutlaka yakalanacaksınız) buyuruyor. (Cuma 8)

Günahlardan kaçıp ibadetlerini yapan kimse, ölümü istemese, ölümden nefret etmiş sayılmaz. Çünkü, o kusurlarını telafi peşindedir. Bir kimseye sevgilisi hemen gel dese, o kimse de, yıkansa, tıraş olsa, yeni elbiseler giymekle, sevgilisine hediyeler almakla meşgul olsa, geciktiği için sevgilisine kavuşmaktan nefret etmiş sayılmaz. Yani ölümden hoşlanmamasında mazurdur. Çünkü ölüm için hazırlık yapmaktadır.

Ebu Süleyman Darani hazretleri, bir kimseye, (Ölümü sever misin?) dedi. O da (Hayır sevmem) dedi. Sebebinin sorunca, (Birine karşı bir kabahat işlesem, onun yüzüne bakmaya utanırım. Onu görmek istemem. Bu kadar günah içinde iken, günahlardan kurtulmadan, nasıl olur da Allahü teâlânın huzuruna çıkmayı sevebilirim?) dedi.

Arifler ölümü devamlı hatırlar. Çünkü onlar ölüme her zaman hazırdır. Ayrıca onlar bilir ki, ölüm sevgili ile buluşma zamanıdır. Ölüm, dostu dosta kavuşturan bir köprüdür. Bu köprüden geçmeyen sevgiliye kavuşamaz. Arifler bunun için ölümü severler.

Her zaman, iyi ve kötü hallerde de ölümü hatırlamanın fazileti çoktur. Çünkü dünyanın faydasız zevklerine sınıksız sarılan kimse bile, ölümü ana ana dünyanın kirli işlerinden uzaklaşmaya başlar. Zamanla dünyanın külfeti, ona ağır gelir, zevklerinden hoşlanmaz. Böylece dünyanın faydasız işlerinden soğutan her şey, bir kurtuluş sebebidir.

Hadis-i şeriflerde buyuruluyor ki:

(Ölümü anmak, günahlardan korur.) [İbni Ebiddünya]

(Ölümü anmak sadaka vermek gibi sevaptır.) [Deylemi]

(Ölümü çok hatırlayanın kalbi ihya olur, ölümü de kolaylaşır.) [Deylemi]

Kaynak: İslam Ahlakı, dinimizislam.com